

Úvodní slovo

Venku se otepluje, svítí sluníčko, začíná nám jaro a to je ten pravý čas pro první jarní vydání našeho školního časopisu. Je to předposlední vydání časopisu v tomto školním roce a poslední před školní maturitou. Touto cestou bychom rádi popřáli našim maturantům hodně štěstí a pevné nervy, které budou jistě potřebovat. Věříme jim, že to určitě zvládnou nebo se o to jistě pokusí. Kdyby to přeci jenom nedopadlo dobře tak „podzimní listí to jistí“.

Vaše redakce

Jaro

Svítí sluníčko, začíná se pomalu oteplovat, ptáci znovu začínají zpívat na obloze. Začíná jaro. Jedno z nejkrásnějších období v roce. Po té dlouhé nepříjemné zimě se už všichni nemohou dočkat, až se budou moci sednout na terase v kavárně nebo v cukrárně a jednoduše si užívat to krásné jarní počasí. Někteří jsou nadšení, protože je to zase kousek blíže k létu. Blíží se Velikonoce, jsou jarňáky, nastává čas výletů. Na všechny to tak nějak dopadá. Jsou šťastnější, rozzářenější, mají dobrou náladu. Jaro je tu a my bychom si to měli užít, jak jen to jde.

- Sabina Vrbová

Přátelství versus láska

Přátelství a láska. Dva mezilidské vztahy, které potřebuje každý z nás. Myslím, že ani jeden nemá navrch. Přeci jsou oba tak hrozně důležité a velmi podstatné pro žití na tomto někdy opravdu krutém světě. Bez lásky a přátelství by nebyl život životem, ale pouhým místem bez radosti. Můj život je naplněný opravdovým a silným přátelstvím i velkou láskou. Nejlepší kamarádka, kterou znám od 1. třídy a můj milovaný přítel s kterým jsem skoro 3 roky. Každého z nich potřebuji stejně. Není měřítko na to, kdo je pro mě důležitější. Kdybych si musela vybrat, nevybrala bych si. Každého z nich mám ráda jinak, ale znamenají pro mě oba stejně. Přátelství utírá slzy, láska vás hřeje. Svět je v dnešní době hodně zlý a plný nenávistí. Proto je hrozně důležité si vybírat lidi kolem sebe pečlivě a s otevřenými očima. V dnešní době si lidi závidí, navzájem si lžou, pomlouvají se a radují se z cizího neštěstí. Není to šťastná doba, ale s tím se asi nedá nic dělat. Jediněc svět nezmění, ale může změnit svět kolem sebe. A to právě tím, jaké lidi do něj nechá vstoupit. Jestli máte ve svém životě lidi, kteří vás mají rádi a respektují vás i přes vaše chyby, nenechte je odejít. Myslím, že každý ví, jak těžké je najít někoho takového. Pokud máte svou lásku a opravdového přítele, udělejte si čas na to, říct jim jak je máte rádi a co pro vás znamenají. Neberme je jako samozřejmost a budme pyšní na to, že právě nás potkalo takové štěstí, že máme s kým sdílet radost nebo naopak smutek. Přátelství, láska a rodina. To je to, co našemu životu dává smysl. A jestli si někdo myslí něco jiného, je to pro mě hlupák.

- Eva Řízková

Osm statečných

Před osmi lety, moje známá (Sabina) dostala nápad a prohlásila: „O víkendu pojedu s koňmi na vyjíždku na Seč a přespím tam.“ Seč je vzdálená od domova kolem dvaceti kilometrů. Leží v Železných horách. Nachází se zde známá vodní nádrž s hezkou pláží a pro nás důležitý ranč, ve kterém se dá i s koňmi ubytovat. Nápadu se chytl můj táta s dědou, pak se přidali i ostatní a začal se připravovat plán. Na koni jel můj děda, táta, Sabina, moje 3 kamarádky Áňa, Káťa a Zuzka, já a moje sestra. Celkem nás bylo osm jezdců, ale přidali se k nám i další členové z rodiny. Jelikož jsme se v té době se sestrou dívaly na filmy s kovboji a indiány, táta řekl, že tento výlet bude něco „extra“. Pojmenoval naši skupinu a všichni jsme dostali nějaké přezdívky. Pamatuji si na jména jako: Tančící oblak, Šedý vlk, Malý Joe a McFlay. Den předtím než jsme vyrazili na Seč, jsme vzali koně k nedalekému rybníku, kde jsme si s nimi zaplavali. Ráno, poté co jsme se vyfešákovali, jsme pečlivě vyhřebelcovali a osedlali koně, vzali si s sebou malou svačinku a vyrazili na cestu. Byli jsme tak natěšení, že jsme hned na první louce běželi jako o závod. Ale celkem to byla klidná vyjíždka, věděli jsme, že to pro malé koně nebude lehké. Cestou jsme je všechny schladili v nějakém tom rybníce nebo potoce. Po půlce cesty pro dva malé poníky přijel strejda autem a odvezl je na Seč, protože se už začínali loudat. Po příjezdu na Seč jsme se ubytovali na ranči v malých chatkách a koně jsme dali do připravené ohrady. Najedli jsme se a dali si čas na odpočinek. K večeru jsme rozdělali táborák a sedli si kolem ohně. Povídali si zážitky z cesty a nakonec táta vytáhl kytaru, začal hrát a my jsme se přidali se zpěvem. Byl to pro mě nezapomenutelný zážitek.

- Katka Dvořáková

(Ne)očekávaný pád

Asi většina z nás tušila, že to nebude, kdo ví jaké super představení, ale v hloubi duše jsme alespoň někteří doufali, že by to zas taková katastrofa být nemusela, bohužel se tak nestalo. Je zde řeč o florbalovém zápase, který naši spolužáci odehráli v pátek 20. 3. V hale Děkanec na Pražském povstání. Během dne odehráli celkem tři zápasy a bohužel ani jeden z nich se jim nepodařilo vyhrát. Někteří to berou s humorem a jiní zase docela vážně. Nemá cenu se tu rozepisovat o tom, jak se tam někteří rozčilovali a snažili se ostatní vyburcovat klepším výsledkům, a jak někteří do toho šli spíše z důvodu, že se ten den vyhnou škole, tedy alespoň podle mého názoru, nechci nikomu křivdit. Ale poklonu musíme vyseknout našemu brankáři Davidu Štěpánkovi, který sice nějaký ten gól dostal, ale bránil statečně až do konce. Další zápasy se již pomalu blíží a já doufám, že se nějaký ten zápas podaří vyhrát a určitě tam společně s holkami znovu zajdeme a budeme fandit a držet palce. Tak hodně štěstí!

- Sabina Vrbová

20 nápojů a co o Vás vypovídají

Za okny jaro a blížící se prázdniny všem dodávají optimismus a sílu to všechno do toho června vydržet. A jako správní super-cool teenageři si občas to čekání zkrátíme víkendovou party. Ale pozor! Nejen, že šaty dělají člověka, ale i to, co piješ o tobě hodně vypoví. Zjisti, co jednotlivé nápoje prozradí o tobě a o tvých přátelích

Evian/ Voss/ Fiji

Ve skutečnosti v tom je už jen voda z kohoutku, ale... jsem lepší než vy!

Ovocné smoothie/ džus/bubble tea

Zajisti ať všichni vidí, že to piješ ať ví, že jsi cool a zdravá

Zelený čaj

Hubne se teda po něm?

Černý čaj

Miluju knížky a jednou budu bydlet v Anglii

Starbucks

Taky tak strašně nemáte rádi hipstry?

Espresso Piccolo

Chci kafe, ale tohle je to nejlevnější, co tu maj./ Pojdme si povídat o tom, jak strašně rozumím kávě.

Mojito

Ještě mi nebylo 18, ale už piju rum. (In yo face biiiaaatch!)

Pivo

Jsem Čech./ Jsem student.

Bílé víno

A vědci potvrdili, že bílé je zdravější než červené.

Červené víno

Mám vkus, jsem dáma a vůbec mi to víno neobarví zuby či snad rty

Šampaňské

Mám úroveň

Cosmopolitan

Já jsem Carrie, tohle je má kamarádka Samantha,...

Whiskey

Čas ukázat, kdo tady má koule

Vodka

Partyy

Sex on the beach

Hehe... chápeš, sex. on the beach

Tequilla

Protože se potřebuju opít a najít si někoho na noc

Cuba Libre

Páááni, on je to vážně jen rum s kolou?

Slivovice

Domáci

Zelená

Už je mi to všechno jedno, drinky na stůl.

Long Island Iced Tea

Nemám čas, musím se opít

- Petra Jelínková

Stavěli jsme domeček z karet,
aby pak zafoukal vítr.

Toho osudného večera
Přišel za mnou temný stín
S úsměvem padlého anděla
A jen pro ten večer mi byl vším.

Jakoby opilý malíř kreslil toto nebe,
Ve snaze vydobýt si emoce,
Jakoby opilý básník napsal, že potkám tebe,
Ve snaze získat si zvrácené ovace.

A víš ty vůbec, kdy to začalo?
Když rudý déšť snesl se na mé srdce,
Když všechno zmizelo.

Už vytratil se můj stín
Neboť nikdo nechce zemřít sám
Tak vydal se tkát osud s tím tvým
A to hořké víno já si zde vychutnám.

Pak tisíce básní utichlo
V tom jemném večerním vánku
A básník už má na kahánku
Když múza odletěla tak narychlo.

- Petra Jelínková

Přátelství vs. láska

Mezi přátelstvím a láskou si mnohdy nemůžeme vybrat tak snadno, nebo ano? Přeci si nemusíme vybírat že? Můžeme najít přítele, který s námi bude rád a nebude chtít jen tak odejít, ale co když se z přátelství stane láska? Když poznáme osobu, která se nám zalíbí natolik, že bychom přátelství chtěli oba povznést na vyšší úroveň, tak přece přátelství nemůže jen tak zaniknout? Mezi dvěma lidmi, kteří si rozumí a mají se rádi stále proudí ta energie přátelství, která se může rozvířít v lásku, nebo může také obojí vyprchat stejně rychle, jako se objevilo? Přece jen si ve vztahu klademe spousty otázek, třeba k utužení vztahu nebo přeci jen kvůli čiré zvědavosti. Ovšem je to stejné s přátelstvím že? Zvídavé otázky, otázky kladené jen kvůli zdvořilosti? Prý soudíme nejčastěji při prvním dojmu. Špatné že? Klást si otázku, zda-li dát přednost přátelství či lásce je poněkud absurdní ne? Osoby přicházejí a odcházejí, ale přátelé, né známí či kamarádi, ale opravdoví přátelé, kteří obohacují náš život, přeci zůstanou, nebo se mýlím? Možná bychom měli lépe vybírat lidi, kteří naší společnosti prostě patří a né se zabývat těmi, kteří jen procházejí. Jak je poznáme? Až přijdou, poznáme. I já je poznal. A vy ?

- Štěpán Říha

Příběh z mého dětství

Tento příběh se mi stal přibližně před 6 lety. Byly prázdniny, léto, teplo a já byla na návštěvě u své stejně staré kamarádky Týny. Jako pokaždé nás napadlo provést něco bláznivého, tak jsme se šly projít, po cestě jsme narazily na houpačku na stromě. Nebyla to opravdová houpačka, spíš lano, které viselo na stromě, na něm dva připevněné klacky ve výšce dvou a tří metrů jako sedátka. Samozřejmě jsme hned na strom vylezly a začaly se houpat. Takhle jsme se tam vydržely houpat asi hodinu. Když už bylo na čase jít domů, řekly jsme si, že se ještě naposledy pohoupeme a půjdeme. Kamarádka Týna vylezla na ten nižší klacek a já šplhala na ten výš. Ještě jsem neseděla, když v tom Týna zakřičela „Můžeme?“, zhoupala lano a já se z výšky 3 metrů svalila na zem. Od té doby si vůbec nic nepamatuji, jen matně si vzpomínám co se dělo, také kamarádka mi vše do dnes vypráví. Bezvládně jsem ležela na zemi, kamarádka se mě snažila zvednout a donést domů, když se jí to povedlo, položila mě na zem do trávy u nich na zahrádce. Umývala ze mě hlínu a snažila se na mě mluvit. Pamatuji si, jak mi pořád dokola opakovala „Ájo, to bude dobrý, hlavně to nesmíme říct mámě.“ Nakonec jsme to musely říct mamce kamarádky, která nám příšerně vynadala a okamžitě volala mé mamce, co se stalo. Cestu do nemocnice a první den pobytu v nemocnici si dodnes vůbec nepamatuji. Skončila jsem tedy se silným otřesem mozku, natlučenými a sedřenými zády týden na lůžku v nemocnici. Vždy, když jdeme ke kamarádce Týně na návštěvu, s humorem na to vzpomínáme, i když to tehdy žádná „sranda“ nebyla.

- Andrea Nováková